

Lõuna-Euroopa riikide liitumine (teine ja kolmas laienemisvoor)

Hispaania, Kreeka ja Portugali liitumismotiivid olid küllaltki sarnased. Ühelt poolt sooviti tugevdada 'noort' demokraatlikku riigikorda, teiselt poolt kiirendada majanduse arengut. Kuigi ühendus aktsepteeris Lõuna-Euroopa riikide avaldusi just poliitilist mõõdet esile tõstes, domineerisid kandidaatriikide puhul kindlalt majanduslikud tegurid. Suuresti põllumajandusliku taustaga ja majanduslikult mitte eriti heal järjel olevad riigid nägid EÜ-s kaalukat abi oma majandusliku olukorra parandamisel. Liitumine tõstis oluliselt ka nende riikide rahvusvahelist prestiiži ning võimaldas kasutada ühenduse institutsionaalseid hoobasid riiklike huvide kaitseks – näiteks regionaalpoliitiliste toetuste suurendamiseks. Nn „vanade liikmesriikide“ (EL-15 ehk enne 2004 liitunud riigid) hulgas olid ja on need Lõuna-Euroopa riigid Euroopa Liidu eelarvest suurimaid toetusi saavad. 1998. aastal näiteks ületas Kreeka, Hispaania ja Portugali poolt eelarvest saadud summa eelarvesse makstud summat ligikaudu 300 euro võrra elaniku kohta (kõige rohkem kasu sai Kreeka – 415 eurot elaniku kohta).